İncir ve Zeytinde Yeni Keşfedilen Yaratılış Mucizeleri

İncir ve Zeytinde Yeni Keşfedilen Yaratılış Mucizeleri

Allah'ın Kuran'da bazı canlıların, bitkilerin, zaman dilimlerinin ve doğa olaylarının üzerine yemin ettiği görülmektedir. Allah'ın bir şey üzerine yemin etmesi, insanı o varlık üzerinde düşünmeye ve arkasındaki derin yaratılış sırlarını keşfetmeye yönelten önemli bir davettir. Tin Suresi'nin ilk ayetinde Allah şöyle buyurmaktadır:
"İncire ve zeytine andolsun." (Tin Suresi, 1)
İncir ve zeytin, insanlık tarihinin en eski dönemlerinden beri bilinen, meyvesinden, yağından, gölgesinden ve odunundan yararlanılan kadim ağaçlardır. Yüzyıllar boyunca insanlar bu bitkileri, sofralarını süsleyen besin kaynakları veya ticari tarım ürünleri olarak değerlendirmiştir. İnsanların varlıklara bakışındaki bu sınırlılık, onların değerini çoğu zaman sağladıkları faydayla ölçmelerinden kaynaklanır. Ancak modern bilimsel araştırmalar, bu ağaçların yalnızca meyve veren bitkiler olmadığını, doğanın dengesinde ve karbon döngüsünde çok daha kapsamlı ve hayranlık uyandırıcı işlevler üstlendiğini ortaya koymuştur.
2025 yılında yayımlanan kapsamlı bir araştırmada, Kenya'da yetişen bazı incir türlerinin atmosferdeki karbondioksitin toprakta mineral halinde depolanmasına katkı sağladığı belirlenmiştir. Araştırmanın ayrıntılarına göre, ağacın yaşam döngüsü boyunca ürettiği bazı organik bileşikler, topraktaki mikroorganizmalar ve doğal kimyasal süreçlerle etkileşime girerek kalsiyum karbonat gibi son derece dayanıklı mineral yapıların, yani adeta doğal taşların oluşmasına yol açmaktadır.
Başka bir ifadeyle, atmosferde serbest halde bulunan, biriktikçe gezegenin ısı dengesini bozan ve küresel iklim krizine yol açan karbonun bir bölümü, bu ağaçların kökleri çevresinde adeta taşlaşarak toprak altında depolanmaktadır. Üstelik bu dikkat çekici süreç, yalnızca karbonun atmosferden çekilerek mineral formunda depolanmasını sağlamakla kalmamakta, ağacın yetiştiği toprağın kimyasal dengesini ve mineral yapısını da değiştirmektedir. İncir ağacının varlığı, toprağın doğal süreçlerine katkıda bulunarak onun canlılığını ve biyolojik işleyişini desteklemektedir.
Bugün insanlık, atmosferdeki fazla karbonu yakalamak, atmosferdeki karbondioksiti azaltmak ve küresel ısınmayı dizginlemek adına milyarlarca dolarlık bütçeler ayırmakta, yüksek teknolojiye sahip karmaşık endüstriyel tesisler inşa etmeye çalışmaktadır. Oysa bir incir ağacı, toprağın

altında sessizce çalışan kök sistemi ve gözle görülmeyen mikroorganizmalarla kurduğu iş birliği sayesinde bu karbon depolama sürecine katkıda bulunmaktadır. Üstelik bu doğal süreç, insanın geliştirdiği birçok teknolojik sistemin aksine, ek bir enerji girdisi gerektirmeden işlemektedir. İnsanın ileri mühendislik imkanlarıyla ve büyük maliyetlerle gerçekleştirmeye çalıştığı karbon depolama işleminin bir parçası, incir ağacının yaratılışına, biyolojik yapısına ve kök sistemine yerleştirilmiştir.

Burada asıl üzerinde durulması ve tefekkür edilmesi gereken nokta, insanın yüzyıllardır "basit bir meyve ağacı" olarak gördüğü ve yanından geçip gittiği bir canlı türünün, yeryüzündeki yaşamı ayakta tutan devasa ekolojik düzenin önemli bir parçası olmasıdır. Bir ağaç havadan karbondioksit alır, kendi bünyesindeki biyokimyasal süreçlerle bu gazı işler. Ardından topraktaki mikroorganizmalarla etkileşime girerek karbonun mineral biçiminde yeraltında depolanmasına katkıda bulunur. Bütün bu karmaşık süreçler, insanın gözleri önünde her an gerçekleşmesine rağmen, insanlık tarafından ancak modern bilimsel ve teknolojik imkanlarla yeni yeni keşfedilmektedir. Bu durum, doğadaki hiçbir şeyin başıboş ve amaçsız yaratılmadığını, aksine her biri birbiriyle bağlantılı olan unsurların muazzam bir yaratılış düzeni içinde işlediğini göstermektedir.

Zeytin ağacının yaratılışındaki dikkat çekici özellikler de bilimsel araştırmalarla ortaya konulmaktadır. 2026 yılında yayımlanan bir araştırmada, zeytin ağaçlarının yalnızca gövde ve dallarında değil, köklerinde de önemli miktarda karbon depoladığı belirlenmiştir. Araştırma, incelenen zeytinliklerde toprağın da en büyük organik karbon deposu olduğunu ortaya koymuştur. İnsanların yüzyıllardır meyvesinden ve yağından yararlandığı zeytin ağacının, aynı zamanda karbonun ağaç biyokütlesinde ve toprakta depolanmasına katkıda bulunması, yaratılışındaki hikmetleri daha derin düşünmeye vesile olmaktadır.

Allah'ın Kuran'da incir ve zeytin üzerine yemin etmesi, bu açıdan insanı derin bir tefekküre sevk eder. İncir ve zeytin ağaçlarının insanlara sunduğu meyve, yağ, gölge ve odun gibi faydaların ötesinde, doğanın işleyişinde üstlendikleri görevler de bulunmaktadır. İncir ağacının köklerinde gerçekleşen kimyasal süreçler, atmosferdeki karbonun toprakta mineral halinde depolanmasına katkı sağlarken, zeytin ağacı da ekolojik dengenin korunmasında ve toprağın yapısının desteklenmesinde önemli işlevler üstlenir. Bu ağaçların gözle görülmeyen yönlerinde ortaya çıkan incelikler, yaratılışlarındaki derin ilmi ve sanatı gözler önüne sermektedir. Kuran'daki uyarıya kulak vererek bu ağaçları hikmet gözüyle inceleyen insan, her birinde işleyen kusursuz yaratılışı görmeye başlar.

İnsan, doğayı ve çevresindeki varlıkları tamamen çözdüğünü düşündüğü her noktada, onların henüz keşfedilmemiş yeni derinlikleriyle karşılaşmaktadır. Bir meyvenin kimyasında ve bir ağacın köklerinde gerçekleşen hassas süreçler, Allah'ın yaratışındaki ilmin, sanatın ve hikmetin ne kadar kapsamlı olduğunu gözler önüne sermektedir. Bu kusursuz düzen, doğadaki tüm varlıkların Allah tarafından belirli bir amaç ve hikmetle yaratıldığını, her birinin yaratılışın bütünlüğü içinde anlamlı

görevler üstlendiğini göstermektedir.
Allah'ın Tin Suresi'nde incir ve zeytin üzerine ettiği yemin, insanı yalnızca bu nimetlerin lezzetini tatmaya değil, incir ve zeytin ağaçlarının yaratılışındaki kusursuz düzeni, doğadaki ekolojik uyumu ve taşıdıkları derin anlamı kavramaya çağırır. İncir ve zeytin, insanın beslendiği değerli nimetler olmanın yanı sıra, Allah'ın yeryüzünde kurduğu büyük düzen içinde insanın henüz yeni keşfetmeye başladığı görevleri yerine getiren, Allah'ın yaratma sanatını, gücünü ve kudretini gözler önüne seren mucizevi ayetlerdir.

Kaynakça

• Rowley, M. C. et al. (2026). Biomineralisation of inorganic carbon by agroforestry species in East Africa: The oxalate carbonate pathway of fig trees in Samburu County, Kenya. EGU General Assembly. https://doi.org/10.5194/egusphere-egu26-6791
• Torrús-Castillo, M. et al. (2026). Quantification of aboveground and belowground biomass and associated organic carbon in two olive cultivars. Trees. https://doi.org/10.1007/s00468-026-02760-z

---

https://www.harunyahya.info/makaleler/incir-ve-zeytinde-yeni-kesfedilen-yaratilis-mucizeleri